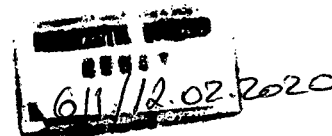
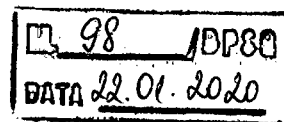

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnul deputat PNL Pavel Popescu (Plx.335/2019, Bp. 540/2019).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se ca, în cazul în care obiectul sesizării Curții Constituționale vizează controlul de constituționalitate al unei legi organice care vizează o legislație de o complexitate ridicată, precum codurile, precum și în cazul soluționării conflictelor juridice de natură constituțională, decizia Curții să se pronunțe în urma deliberării, cu votul unei majorități calificate de două treimi din numărul total de judecători ai Curții Constituționale.

Totodată, se introduc dispoziții referitoare la cazurile de incompatibilitate a judecătorilor Curții Constituționale.

II. Observații

1. Cu privire la soluția legislativă privind modificarea majorității necesare pentru luarea deciziilor, respectiv majoritate calificată de două treimi pentru cazul soluționării unei sesizări de neconstituționalitate ce vizează o lege organică care vizează o legislație de o complexitate ridicată, precum codurile, apreciem că sunt create premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, privind *principiul securității raporturilor juridice*. Astfel, textul nu stabilește criterii obiective, concrete pentru determinarea complexității ridicate la care se referă legea organică supusă controlului.

Pe de altă parte, soluția legislativă vizează doar o categorie de legi organice, și anume acelea de complexitate ridicată, fără să existe o justificare în *Expunerea de motive* în acest sens.

De asemenea, legiuitorul nu are în vedere ipoteza unor reglementări complexe și în domeniul legii ordinare, fără să ofere o justificare obiectivă și rațională în acest sens.

Modificarea majorității necesare pentru luarea deciziilor Curții Constituționale doar în cazul controlului *a priori* (doar art. 18 este modificat, nu și art. 29-33 ce vizează controlul posterior) nu este justificată deloc în *Expunerea de motive*, ceea ce poate atrage neconstituționalitatea actului pentru lipsa temeinică a motivării soluțiilor legislative propuse, conform jurisprudenței Curții (Deciziile 128/2019, 139/2019).

2. Referitor la soluția legislativă privind aplicarea dispozițiilor din Codul de procedură civilă privind incompatibilitatea și în cazul judecătorilor Curții Constituționale, care să atragă aplicarea dispozițiilor privind recuzarea și abținerea acestora, precizăm că de esența controlului de constituționalitate este verificarea conformității normelor din actele subsecvente cu *Constituția*, acest control fiind general și abstract, cu efecte pentru viitor pentru toate subiectele de drept.

Prin Constituție a fost reglementată Curtea Constituțională ca unica autoritate de jurisdicție constituțională, garant al supremației *Constituției*, independentă față de orice altă autoritate publică din România. Curtea Constituțională este singura autoritate din România competentă să realizeze interpretarea *Constituției* și să constate conformitatea actelor normative limitativ stabilite la art. 146 din *Constituție* cu normele constituționale, nicio altă autoritate publică neavând competența să realizeze controlul de constituționalitate al acestora. Mai mult, în jurisprudența (Decizia nr. 727/2012) sa, Curtea a arătat că nicio altă autoritate nu poate să se pronunțe asupra

activității Curții. Curtea asigură controlul de constituționalitate al actelor, procedurilor sau împrejurărilor cu privire la care a fost sesizată, constatând conformitatea sau neconformitatea acestora cu *Legea fundamentală*. Instituirea aplicării recuzării și abținerii judecătorilor Curții Constituționale ar putea fi apreciată ca fiind contrară rolului Curții de garant al asigurării supremației Constituției conform art. 142 din legea fundamentală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ludovic ORBAN

PRIM-MINISTRU

SENATUL ROMÂNIEI